

חיזוק לשבת

על ידי שמירת שבת הוא גוזר והקדוש ברוך הוא מקימה, גם הקרן של המעשים טובים שלו קיימים לעולם הבא, ואינו אוכל אלא מפרותיהם.

חוט של חסד

גליון לכל בית יהודי

בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

זמני שבת			
מנחה	כניסת שבת	צאת שבת	ר"ת
18:11	19:05	20:22	21:11
18:15	19:22	20:24	21:07
18:15	19:23	20:26	21:08
18:13	19:20	20:22	21:05

הלכות שבת

הלכות קידוש

01

המקדש בביתו על שולחנו ושכן שמע את הקידוש כאשר הוא ישב על השולחן ונתכוון לצאת ידי חובת הקידוש וגם המקדש התכוון להוציא ידי חובה, יצא ידי חובתו ונקרא קידוש במקום סעודה, ולכן אם מקדש אדם בבית הכנסת והנשים נמצאות בעזרת הנשים ומקשיבות לקידוש נחשבות במקום סעודה (חזו"ע שבת ב' קמה).

02

בקידוש של הבוקר לכתחילה צריך לקדש אחרי תפילת מוסף, אמנם חולה שנצטווה מפי הרופאים לאכול פת או עוגה מיד בקומו לפני תפילת שחרית, יקדש ויטעם מלא לוגמין, ויקדש שוב לאחר תפילת מוסף, אמנם אם צריך טעימה בעלמא יטעם ללא קידוש ולאחר מוסף יקדש (שם קמט).

אל תתפלל על המשיח

מורנו הרב שלום ארוש שליט"א

לדחוק את הקץ ולא להביא את הגאולה לפני הזמן. זה כבר מובא בגמרא שהקדוש ברוך הוא משיב את עם ישראל שאם ינסו לדחוק את ביאת המשיח, התוצאות יהיו קשות ר"ל; וכן מובא בגמרא, שרבי יהודה הנשיא ניסה לקרב את הגאולה על פי עצתו של אליהו הנביא, ומשמים קלקלו את הדבר והענישו את אליהו הנביא בשישים מכות של אש.

מקובל צפת מספרים על מקובל גדול שיצא מדעתו בגלל שניסה לדחוק את ביאת המשיח על פי קבלה מעשית, ועל חבורה של תלמידי הרש"ש שניסו לקרב את המשיח וגם אז הייתה עליהם הקפדה גדולה מהשמיים.

בנערינו ובזקנינו נלך

מסיפורים אלה ורבים אחרים אנו למדים שבשמיים מקפידים מאוד לא להביא את הגאולה לפני הזמן. ונביא מעשה נוסף שמסביר את העניין מזווית אחרת: החוזה מלובלין היה גדול האדמו"רים בפולין והיו לו רבבות חסידים ובהם תלמידי חכמים מופלגים ורבנים ידועי שם. באחד הזמנים שבהם התקבץ אצל "החוזה" קהל רב, אמר "החוזה" ברבים:

יכול אני להביא את המשיח כבר עכשיו, ואיני עושה זאת כי אז יישארו נשמות נידחות בעם ישראל שלא יזכו לתיקון שלהן ולא יזכו לגאולה. לְשִׁמְעַת הַדְּבָרִים הַזֶּה עָקַד אֶחָד מִגְּדוּלֵי הַרְבָּנִים שֶׁנִּכְחוּ בַּמָּקוֹם וְאָמַר לַחוּזָה: רַבֵּנוּ, וְכִי בִשְׂבִיל כַּמָּה נִשְׁמוֹת נִדְחוֹת כֹּל עַם יִשְׂרָאֵל צָרִיכִים לְסַבּוֹל כֹּל כֵּךְ?!

הדברים נאמרו הרבה לפני השואה האיזומה. והיום שאנחנו יודעים למפרע כמה צרות עברו על ישראל מאז – אנו מרגישים היטב את הזעקה: וכי את כל זה עברנו בשביל כמה נשמות נידחות?! ענה לו החוזה ואמר: ומי אמר לך שאתה אינך מאותן נשמות נידחות...? ואם הדברים האלה נאמרו לאותו גדול בישראל, על אחת כמה וכמה כל אחד מאיתנו אין לו שום סיכוי לדעת האם הוא כבר מוכן לביאת המשיח, או שחלילה לביאת המשיח תזיק לתיקון הנצחי שלו והוא יישאר חלילה בחוץ.

ולא רק שיתכן שביאת המשיח תזיק לך, אלא אולי אתה בעצמך זה שמעכב את הגאולה כמו שאומר רבי נחמן: "כי אולי בגלגול הראשון היה הוא הגורם שייחרב הבית המקדש, ואפילו אם לא, אולי הוא מעכב עתה בניין בית המקדש, ונחשב גם כן כאילו הוא גרם להחרבו", ולכן כתב במקום אחר: "הנה הכלל, שצריך כל אדם לראות שמצידו לא יהיה עיכוב משיחא".

תפילה בשלושה תנאים (המשך בעמוד 3)

הצדיק מטיל וטו

הרב הצדיק, רבי יהודה זאב ליבוביץ', שהסתלק מאתנו לפני יותר מעשור היה ראש חבורת הצדיקים הנסתרים. במלחמת המפרץ כאשר הצורך סדאם חוסיין ימ"ש איים לשגר לעבר ישראל טילים עם נשק בלתי קונבנציונלי שרר פחד גדול בארץ ישראל. הצדיקים הנסתרים נמנו וגמרו בנייהם שהם רוצים להביא את הגאולה. אבל הם ידעו שהם זקוקים לרבי יהודה זאב שיסמוך ידיו על ההחלטה. לכן הם חיכו להזדמנות שבה התכנסו כולם יחד, ואז העלו את הדברים בפניו.

רבי יהודה זאב נחרד ופונה לשמשו והתחיל לשאול אותו על כל אחד מהצדיקים שנכחו במקום: "תגיד לי, רב פלוני עבר את השואה האיזומה?" והשמש ענה: "לא, הוא לא עבר את השואה". ושוב שאל הצדיק "והאם רב אלמוני עבר את השואה האיזומה?" והשמש שוב ענה שלא. כך עבר רבי יהודה זאב על שמותיהם של כל הצדיקים הנסתרים שנכחו במקום, ושאל על כל אחד בשמו האם היה בשואה ושוב ושוב נענה בשלילה. ולבסוף אמר בזעקה: "הם לא עברו את השואה והם רוצים להביא את המשיח?! וכי הם לא מבינים שהבאת משיח בטרם עת תמיש שואה נוספת?! האם יש להם מושג מה המשמעות של שואה נוספת?! אני לא מסכים! אני עברתי את השואה האיזומה ואני יודע מה זו שואה ואני לא אתן ליה לקרות!"

הסיפור הזה מסביר לנו מדוע בשמים כל כך מקפידים שלא

08 חוק השינה

כיצד מרגילים את הקטנים לישון בשבע לילות שעות הקיץ

06 אורחים לשבת

הכנסת אורחים כהכנסת שבת
כיצד ייתכן?

02 סימניה נדבקות

מה דין סימניות נדבקות בשבת והלכות אקטואליות נוספות בקו החלכה

להפוך את הנגע לענג

ה פ ר ש ה ל א ו ר ו ש ל ה נ ח ל נ ו ב ע

היא שגורמת לאדם לנוע ולעשות כמה שיותר... הן בפן של בן אדם לחבירו והן בפן של בן אדם למקום...

אלא שלאותה אהבה, אותה נעימות, אותו חסד, שעל ידו נבנה העולם, צריך כלי!!! והוא היראה הקנאה, אלו הכלים שיוצרים גבול ומידה, שרק באופן הזה אפשר לבנות וליצוק תוכן של אור תוכן של אהבה וכדו'.

ולמעשה! אין יהודי שבתוך תוכו לא רוצה את הש"י במובן הכי שלם של הדבר, אין יהודי שבתוך תוכו לא מחפש את הקרבה האלוקית באופן הגבוה והאמיתי של הדבר!

אלא לא תמיד הגוף מבין את אותה הרגשה את אותה השגה...

לא תמיד האדם כאן בזה העולם יש לו את הכלים הנכונים שבהם הוא יוכל להרגיש את הנעימות של המצוות, את הנעימות והטוב של השבת של הנשואין, ושל כלל המצוות כולם.

והדרך ליצור את הכלי לזה הוא על ידי הגבול, היראה... "גוף קשה פחד שובר" (גמ' ב"ב י"ע"א) היראה בכוחה לחקוק גם בגוף המגושם ביותר ולהכין בו כלי שיהיה בו את האופן להרגיש אחר כך את הנעימות של האהבה.

כשאדם יודע את המטרה של היראה והאימים, הוא לא נבהל מזה, הוא לא נלחץ ומתרחק מזה, אלא מבין איך לקבל את זה.

ובכן יודע לקבל את כל מה שעובר עליו בהכנעה ובהבנה והעיקר באמונה שזה חלק מהתיקון שלו. וכאן מגיע תפקיד הצדיקים, כאן מגיע תפקיד רבינו הקדוש!!! שמצייר את האור לטוב, בונה לנו את השכל באופן שנוכל להכיל את המאורעות שלנו ולקבל את מצבי הקושי והיראה באופן הנכון, ובכך נוכח כלולנו היות באמת כלים ראויים להשראת השכינה כראוי... "בלבבי משכן אבנה" (ליקו"ה גיטין ד' אות ט).

בימים קדומים פילח זעקה עמוקה וגדולה מעומק ליבו של הרה"ק רבי חיים חייקא מאמדור זיע"א מגדולי תלמידי המגיד ממעזריטש באמצע קריאת הקללות של פרשת בחוקות; "למה צריך כאלה קללות לתורה שהיא כל כך מתוקה"???

יש לעיין בזה קצת יותר... ממה נפשך, הרי האדם שזוכה לטעום את האור הרוחני של התורה מדוע צריך את האימים שלה... ואדם שאין לו טעם בתורה מה יעזור לו אלו האימים והקללות, הרי זה רק רחיק אותו???

האמת שהשאלה הזאת כמו שהיא נשאלת בכלליות על כל הקללות, כך נשאלת על מצוות שבת, וכן על מצוות נישואין, הרי מצוות שבת נקראת "מתנה טובה, יש לי בבית גנני ושבת שמה", וכמה מאמרי חז"ל וספרים קדושים שמתארים בלי שיעור את העונג והנעימות שאדם יכול לזכות בשבת קודש, ואם כן למה צריך לתוהויר כל כך ולומר "מחלליה מות יומת"... ועוד כהנה וכהנה לכאורה אימים...

הוא הדין במצוות נישואין, הרי זה ודאי שהאדם שמתחנן, כל הבסיס של חתונה זה האהבה והשלום ואחדות וה"אימון" שיהיה בין הצדדים, וא"כ לשם מה צריך לאיים ולהזהיר את האישה במיתה וכדו' [כמבואר בפרשת אחרי מות וקדושים].

אלא שבאמת מאחורי השאלות האלו מתחבא יסוד בסיסי ופתח אמיתי ליהדות אמיתית ויציבה!

"לית רחמימתא דלית בה קנאה" (אין אהבה שאין בה קנאה) [והרה"ק קדוש].

אהבה היא אור, היא המנוע שמחיה את כל הבריאה, היא

שו"ת מקו ההלכה

שו"ת ע"י בית ההוראה "חוט של חסד"

בזמן חזרת השליח ציבור כשהציבור אומר "מודים דרבנן" האם צריך לעמוד או שאפשר לשחות מעט כשהוא יושב?

בשעת אמירת מודים דרבנן יש לעמוד ולכרוע, ולא יאמרנו מיושב אלא אם הוא זקן ביותר או חולה. ארחות חיים (תפילה סימן מד) והביאו בית יוסף סימן קכ"ז.

אדם שיוצא מהשירותים לאחר עשיית צרכים, או שנטל ציפורניו האם צריך ליטול ידיים דווקא עם כלי או שאפשר להעביר ידיו תחת הברז?

כל הדברים הללו אינם צריכים נטילת ידיים בכלי, שלא הצריכו נטילת ידיים בכלי אלא רק לסעודה ויש אומרים שגם לקם משנתו בבוקר, אבל לדברים אחרים שהצריכו ליטול אחריהם ידיים אין צריך דווקא בכלי אלא יעביר את ידיו תחת זרם המים ג' פעמים בסירוגין. (כלומר פעם ימין ופעם שמאל כך יעשה שלש פעמים). אור לציון (חלק ב' פרק א' הלכה ט"ז)

ישנתי לילה בבית מלון ובבוקר כשקמתי משנתי וחפשותי כוס לעשות נטילת ידיים של הבוקר לא מצאתי, האם אני יכול לעשות נטילת ידיים בלי כלי ולברך על נטילת ידיים?

אף שלכתחילה ראוי להקפיד על כלי גם בנטילת ידיים של בוקר, מכל מקום אם נקלע למצב שבו אין לו כלי יכול ליטול ידיו תחת הברז שלש פעמים לסירוגין ויכול אף לברך על נטילה זו. (אור לציון חלק ב' פרק א' אות ה').

מכיון שאני לומד הרבה נושאים יחד לכן אני רגיל להדביק סימניה על הספר במקום שבו סיימתי לימודי בפעם האחרונה (הסימניות הצבעוניות שנדבקות על הספר עם סימון חץ) האם מותר לי להדביק את הסימניה בשבת?

אף שאסור להדביק ניירות בשבת ומי שמדביק ניירות עובר על איסור תופר. (שלחן ערוך סימן ש"מ סעיף י"ד) בכל אופן את הסימניות הנ"ל מותר להדביק, והסיבה משום שיש להם קצה שאינו מודבק ועשוי באופן שאדם יוכל לתלוש את הסימניה ולהעביר אותה לדף הבא, וזה נחשב ל"בית אחיזה" שכל דבר שיש לו בית אחיזה מוכיח שלא נעשה לקיום ולא נחשב לתפירה, ולכן מותר. על פי השלחן ערוך סימן ש"ד סעיף י'.

אדם שהיה הולך לטיול במדבר וראה מרחוק אריה שואג לטרף בודאי שהיה נס על נפשו כל עוד רוחו בקרבו כך על האדם לברוח מאיסור דיבור בביה"נ"ס ובביה"מ"ד יותר מאשר היה בורח מאריה שמחפש טרף (ספר "בית הכנסת כהלכה")

אל תתפלל על המשיח

המשך מאמר הרב שלום ארוש שליט"א

מסיפורים אלה עולה שישנן כמה בעיות בתפילה על ביאת המשיח בטרם עת ודחיקת השעה:

הבעיה הראשונה היא שאתה בעצמך לא יודע האם אתה מוכן לביאת המשיח או שאתה זה שמעכב את ביאתו; הבעיה השנייה, שגם אם אתה בעצמך כן מוכן, יש בזה אנוכיות גדולה, שאתה כביכול דואג לאינטרס האישי שלך, על חשבון אחיך בני ישראל; והשלישית, שהדבר עלול לעלות לעם ישראל בצרות גדולות כמו שאמר רבי יהודה זאב. וממילא, אנחנו צריכים שהרצון והתפילה שאנחנו מתפללים על ביאת המשיח יהיו נכונים ומדויקים כפי שנסביר: דבר ראשון, אתה רוצה משיח? תתחיל עם עצמך!

לפעמים התפילה לביאת המשיח היא פשוט תחליף לעבודה, בן אדם לא רוצה לעבוד על עצמו והוא חושב שמשיח יעשה את העבודה בשבילו...

לכן המשימה והתפילה העיקרית שלנו צריכה להיות לזכות לתקן את עצמנו ולמלא את ייעודינו ושליחותינו בעולם הזה; ולפחות להתחיל תהליך של תיקון עצמי ולשם כך להשקיע לפחות שעה ביום בעבודה אישית והתבודדות כדי שנוכל לומר שעשינו את המינימום הדרוש כדי לא למנוע את ביאת המשיח ולתקן את עצמנו כדי להיות מוכנים לביאת המשיח; ולא נחשוב שהמשיח יבוא ויעשה את העבודה והתיקון בשבילנו, כי אם המשיח יבוא לעשות את העבודה בשבילנו – זה כבר מאוחר מידי עבורנו. וגם כאשר אנחנו כבר מתפללים על ביאת המשיח, אנחנו צריכים לבקש ביאת משיח אך ורק ברחמים גמורים ולא בצרות ובדינים, וכן לבקש ביאת משיח שתביא גאולה ותיקון וישועה לכל יהודי ויהודייה בכל מקום שהם ללא יוצא מן הכלל ושאיף יהודי לא יישאר חלילה בחוץ בזמן הגאולה.

מביאים משיח ברגליים

זה לא רק בדיבורים אלא זה גם במעשים! כי מי שרוצה משיח באמת, זאת אומרת שהוא רוצה שכל נשמות ישראל יזכו למשיח ברחמים ולא שרק הוא יזכה למשיח הפרטי שלו, וכל מי שרוצה שהמשיח יבוא ברחמים גדולים ועצומים וכלי צרות ושואות – במה זה מתבטא בשטח? מה הדבר המרכזי והעיקרי שהוא צריך לעשות?

הפצה ועוד הפצה! את כל המאמץ של החיים תשקיע בהפצה ובתורומה להפצה, בקירוב, בזיכוי הרבים, בללמד עוד ועוד יהודים ללכת בדרך התפילה וההתבודדות ולעשות תשובה בכל יום, בלחוק את עם ישראל בכל יכולתך באמונה שלימה וישרה, בתודה.

כי כאשר אתה עושה את זה – אתה מקרב את המשיח באמת; כי דבר ראשון, אתה מונע עיכוב משיח כתוצאה מעוונות; ובנוסף אתה מציל הרבה נשמות שלא יהיו נשמות נידחות, וכשלא יהיו נשמות נידחות, ממילא תוכל לבוא הגאולה.

אם אתה מבין שהמשיח בא לתקן את כל עם ישראל, אסור לך רק לשבת רגל על רגל לדאוג לעצמך ורק לחכות למשיח; אלא אתה חייב להיות לוחם נאמן בצבא של המשיח, תתגייס ל"סיירת" של המשיח, תהיה אתה הכוח הקדמי שהולך לפני המשיח ומכין את הקרקע לביאת המשיח. וזו ההפצה! כמו כן על ידי ההפצה אתה מונע הרבה מאוד חבלי משיח מעם ישראל, כי כל מטרת הצרות והייסורים היא לעורר ולקרב, וגם מטרת ההפצה היא לעורר ולקרב. יוצא שהמפציצים מגינים בגופם על עם ישראל מהפערנות, כי רק כשיש הפצה וזיכוי הרבים – אז יש טענה לצדיקים לומר לה' יתברך, אל תעורר אותם על ידי צרות ודינים, תעורר אותם על ידי שיעורים וספרים וחבורות.

כשאתה חי כך: מתקן את עצמך ויוצא לעם ישראל, אתה מוכיח במעשים ממש ולא בדיבורים שאתה מוכן בדיק מה זה משיח ומה זה גאולה ואתה לא רק מתפלל על המשיח, אלא אתה שותף פעיל בגילוי משיח ובעבודה של המשיח שהיא תיקון העולם והפצת האמונה. המאמר הזה הוא המאמר הראשון שמבאר בעומק איך צריכים להתפלל על המשיח, ובשבוע הבא אם ירצה ה', נבאר את הדברים מכיוון אחר וחשוב עוד מאוד, שממש אסור להתפלל על המשיח עד שמפנימים אותו. בעזרת ה' המשך יבוא.

בברכת שבת שלום ומבורך

"ומקדשי תיראו..."

ס י פ ו ר ל ש ו ל ח | ת ש ב ת

גנו כל העם בבכייה, והייתה התעוררות גדולה, ובאותו מעמד קיבלו על עצמם ועשו תקנה, שאף אחד לא ידבר בבית הכנסת שום דיבור חול.

בתחילה ניסה רבי שלמה זלמן להתחמק מלענות על השאלה. אמר לו הרב: "אני המרא דאתרא, וגזרתי עליך שתגיד לי את האמת!"

כשזמנו את גזירת הרב ענה: "מנהגי כבר מאז, להתאבל על חורבן בית המקדש. והנה נתנו לי מתנה מן השמים, שבכל לילה ירמיהו הנביא בא אלי ליער, לומר עמי יחד תיקון חצות!"

שאלו הרב: "מכיון שיש לך זכיה גדולה כזו, לערוך תיקון חצות ביחד עם ירמיהו הנביא, אם כן למה אינך שואל על מה ולמה באה המגפה הנוראה בעירנו?" השיב רבי שלמה זלמן: "למחר אני אשאל את ירמיהו הנביא".

למחרת בא ואמר לרב, שירמיהו הנביא אמר לו, שארבעים שנה קודם שנחרב בית המקדש, הוא כבר היה צריך להיחרב, אבל כיון שלא היו מדברים אז דברים בטלים בבית הכנסת - בית המקדש נשאר על תילו עוד ארבעים שנה ולא נחרב, אף על פי שהיו רשעים באותו דור! אבל כשהתחילו לדבר בבית הכנסת, נחרב בית המקדש, וכל הצרות שאירעו ליהודים, הם משום שמדברים בדרים בטלים בבית הכנסת!

רב העיר הכריז שכל בני העיר יתאספו בבית הכנסת הגדול, והרב עלה ודרש על ענין מורא וכבוד בית הכנסת, וסיפר להם את כל המעשה הנ"ל, ומה שאמר לו רבי שלמה זלמן, שזוהי סיבת המגפה רח"ל. געו כל העם בבכייה, והייתה התעוררות גדולה, ובאותו מעמד קיבלו על עצמם ועשו תקנה, שאף אחד לא ידבר בבית הכנסת שום דיבור חול.

תכף אחר קבלה זו, נעצרה המגפה, וליהודים הייתה רווחה...

בעיר פוזנא פרצה פעם מגפה נוראה ואיומה, רב העיר, רבי נפתלי כ"ץ מחבר ספר 'סמיכת חכמים', ובית דינו, גורו יום תענית ותפילה, והכריזו שכל מי שיוודע אודות מי שעבר דבר עבירה או חשוד בעשייתה, מחויב לבוא ולהודיע לבית דין, כדי לידע על מה יצא חרון אף ה', מה עלינו לעשות כדי לעצור את המגפה.

הנה, הגיעו שניים מתושבי העיר, וסיפרו למרא דאתרא על דבר מוזר שהבחינו אצל אחד מחכמי העיר - רבי שלמה זלמן (סבו של רבי חיים אויערבך, אביו של פוסק הדור הגאון רבי שלמה זלמן אויערבך זצ"ל). הם סיפרו שבכל לילה, בהגיע שעת חצות יוצא רבי שלמה זלמן מביתו, עם מנורה קטנה, ופונה אל היער שמחוץ ליער. הם החליטו לעקוב אחריו באופן שלא ירגיש בהם, אך לאחר שנכנס ליער, הוא נעלם מעיניהם, וחזרו האנשים העירה.

אמר להם רבי נפתלי: "אני אצטרף עמכם הלילה כדי לבדוק זאת". וכך עשה. בלילה, הרב הלך ביחד עם האנשים, ועקבו אחרי רבי שלמה זלמן ביער, עד שראו שעמד במקום מסוים. הוא כיבה את המנורה, ישב לו לארץ, והתחיל לומר תיקון חצות בקול בכו ובדמעות שליש, עד שנמש לבבם מגודל הבכי והנעימות...

אולם, היה דבר שעורר את תימהונם. הרב ומלווי שמעו קול נוסף, בלתי ידוע, שאומר יחד עם רבי שלמה זלמן תיקון-חצות, אך לא ראו שום אחד שעמד ביחד עמו.

כשגמר לומר תיקון חצות, פנה אליו רבי נפתלי ואמר לו: "עתה ראינו בעינינו כי איש קדוש אתה. אני מבקש לדעת, של מי הקול השני שאמר עמך ביחד את התיקון חצות?"

הכנסת אורחים חלק א'

מ ת ח ז ק י ם ב ק ב ל ת ש ב ת מ ו ק ד ם

השכינה".

כאשר אנחנו עושים מצווה ומשמחים את בורא עולם, אז אנחנו מקבלים את פני השכינה, אבל הכנסת אורחים גדולה מול מצווה אחרת שהיא כנגד הקבלת פני שכינה. משום שבהכנסת אורחים אדם משקיע את ממונו, את עצמו וגופו, הוא יושב משוחח עם האורח, נותן לו הרגשה טובה, מזון ורוצה לתת לשני יותר מגופו, הוא משקיע בזה יותר מכל מצווה אחרת או בוודאי שכאשר אדם עושה משהו עם כל כוחותיו ורגשותיו זה יותר גבוה מהקבלת פני שכינה.

ההכנות לשבת, כפי שכבר הזכרנו, הן חשובות מאוד. יום שבת קודש, היום בו הקב"ה בחר ליום מנוחה וזה היום אותו קידש הקב"ה מכל הימים. כשמקבלים עלינו שבת מלכתא אנחנו מקבלים תוספת נשמה. שבת נקראת מתנה, "מתנה טובה יש לי בבית גנני, שבת שמה...". הקב"ה נותן לנו מצווה לשמור את היום החביב עליו ובוה שאדם שומר שבת הוא חי עם השכינה ממש. אכן יש מצווה חשובה מאוד לטרוח בשבת, אדם לפני שבת משקיע את כל גופו, כוחו, מענג את השבת, מכין, מנקה, טורח, לכבודו של השבת.

יוצא מכך שאם אדם מכניס אורחים זה כמו שהוא מכניס את השבת, כי בשניהם יש טרחה מרובה.

עוד על מעלת הכנסת אורחים בשבת אי"ה בהמשך.
שבת שלום

"הכנסת אורחים כהכנסת שבת" מעניין, לא?! רבינו הקדוש כותב זאת בספר המידות הכנסת אורחים, ד'.

יש אנשים שבשבילים שבת זה שקט, כל השבוע במרוץ, עובדים קשה. יש את האחרים שאין אצלם שולחן שבת בלי אורחים ויש את השאר שהם מגוונים פעם כך ופעם כך.

אך צריך לדעת כי יש מעלה מאוד גדולה בהכנסת אורחים, רבי נחמן מברסלב זצ"ל מביא על הכנסת אורחים מעלות רבות בספר המידות.

אך איך מתחבר העניין הכנסת אורחים כהכנסת שבת? חכמינו אומרים: "גדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני

סוד הספירה

ב ז כ ו ת נ ש י ם

ספירת העומר

ספירה ואומר

ספירות ומידות

של ימים ושבועות.

סודות יש גם

גם טעמים ורומזים.

סופרים מונים,

עולים ומתעלים

ובכל יום מתקנים,

מטהרים מתקדשים.

אל היעד נוסקים

ליום המיוחל עיניים נושאים

יום קבלת התורה הקדושה

מתן תורה!

ועד אז

נספור בשקיקה הימים

גם טף גם נשים

לנוהגות בלי ברכה.

נתקן את סוד הספירה

חסד, גבורה, תפארת

נצח, הוד ומלכות.

בכל שבוע ספירה

המשלבת את הספירות

ומידות מתקנות.

ספירת העומר

ספירה ואומר

ומה אומרים הימים,

מה בחובם טומנים?

"דע, שכל מה שהעולם מדברים בספירה

הם מדברים רק מהספירה של אותו היום.

ומי שהוא מבין

יוכל לשמוע ולידע זאת

אם ישה אזנו היטב לסיפורי דבריהם" (ליקו"מ קפ"ב)

רבי חיים מקוסוב זיע"א בעל התורת חיים

כ"ה אייר

ה י ל ו ל א ד צ ד י ק י א

בשנת תקנ"ה נולד הרה"ק ר' חיים מקוסוב, כבר משחר נעוריו ניכרו בו ניצני גדלות, רוממות וקדושה.

הערכתם של גדולי הדור אליו הייתה רבה מאוד. לימים, כשביקר פעם נוספת בחצרו של הרה"ק מאפטא, נטל ה"אווה ישראל" נר בידו, ולאורו בדק את ה"תורת חיים" מכף-רגל ועד ראש, באמרו: "על סחורה, כזו צריכים להיות מבין, גדול". פעם, כשנסע להסתופף בצל הרה"ק ה"חווה" מלובלין זי"ע, ביקשה אמו לשלוח כמתנה ל"חווה" כתונת של הרה"ק בעל ה"אהבת שלום". בטעות שלחה כתונת של בנה, רבי חיים, כשנטל ה"חווה" הקדוש לידו את הכתונת, הבחין בחילופין, אך מיד הפטיר: "זו היא כתונת של נוטר הברית!"...

לאחר שנות שהותו בבית חותנו, שב אל אביו הקדוש לקאסוב, וישב משך כל העת על התורה ועל העבודה, כשאביו ה"אהבת שלום", מאציל עליו מרוחו פי-שניים.

את סדרי לימודיו החל מהשעה השנייה או השלישית אחר חצות, ומיד שקע בלימודו ולא פסק פומיה מגריסא. מאז פטירת הוריו, בכל שנה, ביום ההילולא של אביו ואמו, היה מסיים את כל חלקי הרמב"ם ואת הרי"ף על כל הש"ס.

רבינו ה'תורת חיים' היה מהצדיקים הגנוזים, הנהגתו היתה פשוטה ביותר כלפי חוץ, פעמים שראוהו לבוש בלבוש קצר חגור בחבל כפרי, מאכיל את הסוסים התרנגולים והברווזים שבחצרו. אך צדיקי דורו ראו בעינים הזכה שמדובר באחד מצדיקי הדור.

ציון רבי חיים מקוסוב וצאצאיו

נולדה ישועה

סיפורי ישועה בזכות הפדיון

שבוע רודף שבוע, חודש רודף חודש, אך הישועה לא נראתה באופק. כיהודים מאמינים, ומקורבים לצדיקים התחזקנו באמונה שלימה בה' יתברך שהכל לטובה ואין שום רע. ועוד נוכח לילדים.

אף שהציעו לנו קרובי המשפחה להתחיל במסע השתדלויות דחינו את עצתם על הסף והמשכנו להתחזק בתפילה ואמונה שהישועה תבוא ללא כל השתדלות.

תקופת ההמתנה אינה פשוטה כלל וכלל, כל מי שחוה ידע.

עם פטירת אביו הקדוש, נתעטר בכתר המלוכה, כשהחסידיים קיבלו את מרותו ושמוהו אלוף לראשם. המוני חסידיים הסתופפו בצילו ושתו בצמא את דבריו, אף גדולי-הדור שיחרו לפתחו.

מסופר, שבשבת הראשונה לאחר פטירת הרה"ק בעל ה"אהבת שלום" נהרו כל החסידיים ל"שולחנו" של בנו, רבי חיים מקוסוב, אבל בלבבות נשברים ורוחו מרה. נכח שם אז הרה"ק ר' צבי, בן ה"חווה" הקדוש מלובלין.

הוא, בראותו את שברון-לב הנאספים, קם וסיפר:

פעם שלחני אבי הק' אל המגיד הקדוש מקוז'ניץ זצ"ל. המגיד חיבבני מאוד, ובהזדמנות אחת אמר לי: "בוא ואראך דבר מיוחד". הכניסני לחדרו, ואמר לי: "הבט לנגדך". הבטתי, וראיתי שלוש צורות אנשים, מאירות כשמש וכירח. לשאלתי, מי הם אלה, ענני: "אלה הם אבותינו הקדושים, אברהם, יצחק ויעקב".

ועתה, דעו נא רבותי - בכל הצורות הללו לא ראיתי דמות מהודרת יותר מצורתו של רבנו, הרה"ק ר' חיים! ידוע ומפורסם, שרבנו ה"תורת חיים" זכה למדרגה שאביו הק' היה נראה אליו בהקיץ, לאחר פטירתו.

נכדו בעל ה"אהבת ישראל" מויז'ניץ צוק"ל, סיפר שפעם אחת שלח וקנו ה"תורת חיים" אחד מחסידיו שיהיה ה"שוחט" באחת העיירות, וכנודע שבימיהם היה ענין השחיטה והרבנות בכל העיירות שבאירופה תחת שליטת צדיקי הדור.

אך באותה עיירה לא היו הכל חסידי קוסוב, ומהם היו כמה שהתנגדו לקבל את השוחט הני"ל ששלחו התורת חיים מקוסוב. ואחד מבני העיר קרא לעברו בלשון חוצפה 'האם אני חייב לציית לכל דברי חיים', כך אמר בלשון זלזול וקרא שם הצדיק בשמו בלי כינוי של רבנות וכבוד הראוי.

השוחט שהיה חסיד קוסוב, קצף מאוד על מחוצף זה, וביום השבת קודש לפני קריאת התורה עמד על הבימה ואמר שאין מתחילין לקרוא בתורה לפני שיצא אותו המחוצף מבית המדרש,

מבטי הרחמים, הרגשת המסכנות, עצות ייעול בלי סוף, והרגשה לא נעימה.

אנחנו מבחינתנו פעלנו רק בתחום הרוחני, תפילות, סגולות, צדקות וברכות מצדיקים.

באחד הימים גילגלה ההשגחה לידנו ידיעה אודות שותפות עם מוסדות חוט של חסד.

זכינו בחסדי השם להיות שותפים למוסדות הקדושים, לתת צדקה למקום הקדוש שפועל רבות למען כלל ישראל וקיבלנו כאות הוקרה קמיע המסוגל לישועה.

את הקמיע ענדתי כל הזמן, מלווה בברכת הצדיק באמונה ותפילה חזרתי לשגרת חיי.

עברו חודשים מספר ולאחריו זכינו לבשורה כי בקרוב תבוא הישועה. והנס לא אחר לבוא כעבור פחות משנתיים ימים זכינו לחבוק זוג תאומות קטנות וחמודות במתנת חינם מבורא עולמים וללא שום רפואות וטיפולים.

זרענו צדקה וה' הצמיח ישועה כפולה ומכופלת.

כשרוצים ישועה באמת!
02-5308000

כי הוא זלזל ודיבר דברי עזות נגד רבי התורת חיים מקוסוב. האישי נפגע מאד ויצא מבית הכנסת. ויהי למחרת השבת הלך האישי לערכאות ותבע את החסיד השוחט הני"ל לבית משפט, השופטים הענישוהו בחודש אחד לשבת בתפיסה.

אותו חסיד בראותו את הצרה שנחתה עליו, רץ תיכף לקוסוב לבקש ישועה מרבו התורת חיים.

בבואו אל רבו סיפר לו כל הצרה

עם אותו המחוצף שאמר כך וכך על הרב, ובייחתי ברבים כעונש על שזלזל בכבוד הרב, והנה עי"ז מבקשים להושיבני חודש בבית הסוהר.

רבי חיים שמע כל המעשה, ואו"כ נענה ואמר, 'אני במקומם לא הייתי נותן לך חודש תפיסה, אלא ג' חדשים, וכי כך מתנהגים לבזות יהודי בציבור, והרי הרגת אותו, והמלביץ פני חבירו ברבים כאילו שופך דמים, איך ביזת יהודי ברבים, הרי מגיע לך שלשה חדשים תפיסה...'

כך מדבר רבי אמיתי שאינו מקבל את החנופה בכך שקינא תלמידו על כבודו. התורת חיים הרגיש בנפשו צער כמחט בבשר החי על שביזה תלמידו יהודי ברבים.

ביום כ"ה באייר שנת תרי"ד ירדה חשיכה לעולם, והרה"ק ר' חיים מקוסוב זי"ע עלה בסערה השמימה, כשהוא מותיר אחריו שושלת עניפה ומפוארת של בנין וחתנין גדולי-הדור, וכן תורה שלימה - ספרו הקדוש "תורת חיים" שנכתב על-ידו עצמו. וכך מעיד מחבר "אבן שתייה": "ודע, שספרו זה היה מונח תחת מראשותיו, וכמה פעמים בלילות היה לוקחו וכותב בו רזי-תורה שנתגלו לו"ז וכותו יגן עלינו ועל כלל ישראל אכי"ר...

פתוח!

כשהדלת פתוחה
הלב פתוח
המזל פתוח
והברכה כבר אצלך
בבית.

שיעור תורה אצלך בבית
או בבית הכנסת
עם הרב נתן ארוש שליט"א
שריין את התאריך שלך

02-5308000
052-6672221

קול הנערים

שׁו"ת ע"י תלמוד תורה "שלום בניך"

לרב שליט"א

בשאיני לא מבין קטע בגמרא עדיף להמשיך הלאה או להתעקש עד שאני יבין?

לילד היקר עצתי היא, שאם אפה מנסה להבין ולא מצליח להבין ממשיך הלאה ותסיים את הלמוד. ובסיים הלמוד, תגיד תודה ורבה לה' על כל מה שעזרת. להבין ותאמר לה' "החונן לאדם דעת, מן לי חקקה בינה ודעת להבין את הגמרא הקדושה". ואז תלמד פעם שניה ותהיה לך סיעתא דשמיא. ומקסר על גאון ישראל המיוון אי"ש שבפאר נתקל בקשי בלמוד היה עוצר ושופך לבו בתחנונים לפני ה'. כי כל הצדיקים ידעו שהעצה האמתית היא לא לפעל ב"פוחי ונוצם יד"י אלא להרבות בתפלה ובתחנונים ורק כך לזכות לכל מה שרוצים להשיג בצבדנת ה'.

אשריך צדיק!

אני בטוח שתרגיש טעם בשירה של שבת מפלית!

פרשת האהבה

מידה טובה | הרב נתן ארוש

"נכון, הוא לא היה בסדר, הוא עשה מעשה חמור מאוד, ואני לא מצדיקה אותו – אבל האם בגלל זה מגיע לו עונש כל כך כבד וחסר פרופורציות?" שאלה האם של הפצוע בשברון לב. הבן שלה עשה מעשה שלא ייעשה – הוא נכנס לצומת באור אדום. כתוצאה מהמעשה המסוכן הוא נפצע קשה ונשקפת סכנה לחייו...

כולנו מבינים את הצער של האימא, ואין אדם נתפס בשעת צער – אבל הטענה שלה על ה"עונש" של בנה היא טענה טיפשית, שהרי הפגיעה של הבן אינה עונש על המעשה אלא היא תוצאה ישירה של המעשה. הוא הזיק לעצמו, חוקי התנועה מסדירים את השימוש בדרך לצורך בטיחות העוברים והשבים, וכאשר מופרים חוקי התנועה – התוצאות הישירות הן הרסניות וקטלניות.

וזה מה שרומזת לנו התורה הקדושה בפתיחת פרשת ה"קללות": "אם בחוקתי תלכו", כי כאשר מתבוננים ברשימה המזעזעת והקשה של הקללות ועונשים הכבדים הכתובים בפרשה – זועקת השאלה: וכי ה' הטוב שאוהב את עם ישראל מבשר לעם ישראל על כאלה עונשים קשים ונוראים, כאלה זועקות?!

על זה עונה התורה במילה אחת: "אם בחוקתי תלכו" – התורה הקדושה היא החוקיות של העולם, יותר והרבה יותר מחוקי הטבע. הקללות הן לא עונשים, הקללות הן תוצאה בלתי נמנעת של הפרת החוקים הרוחניים של הטבע הרוחני של העולם.

הטבע הגשמי מתנהל על פי חוקים. חוקי הטבע יכולים להשתנות וזה נקרא נס. אבל החוקים הרוחניים של הבריאה הם בלתי משתנים. "בחוקתי" זה תיאור של סדר הבריאה.

בדיקו כמו שאתם מבין שהפרת חוקי התנועה גוררת תוצאות קשות וכואבות – כך בדיקו והרבה הרבה יותר מכן, הפרת חוקי התורה מערערת את כל העולם והאסונות רחמנא לצלן לצערנו ולכאבנו הם תוצאה ישירה.

ומידה טובה מרובה, כאשר עם ישראל מתנהל על פי חוקי התורה, העולם כולו מרויח ומשגשג.

נמצא שהתשובה על השאלה "אם ה' אוהב אותנו לשם מה כל הקללות?" – אדרבא ואדרבא, "אהבת עולם אהבתנו... ותלמדנו חוקי חיים" – בגלל שה' כל כך אוהב אותנו הוא מלמד אותנו את חוקי החיים כדי שנדע איך להתנהל נכון בעולם הזה ולהציל את עצמנו מההשפעות הרעות ולהמשיך על עצמנו השפעות טובות וברכות.

שבת שלום.

"פוחים דלת לברכה"

ערב מחזק, ומלא ישועות אצלכם בבית עם הרב נתן ארוש שליט"א
052-6672221 * 02-5308000

עיננו תראנה

מראות החודש | תלמידי ת"ת שלום בניך

המצה מוכנה

אפיית מצות בתלמוד תורה

שריפת חמץ

הגעלת כלים

סדר ליל הסדר

סיום פרק הכנס, כיתה ו'

עקר התחברות ודבקות להשם
יתברך הוא ע"י תפלה

חיזוק החודש

הפינה של הילדים

גאון

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

ילדון

פלאי הבריאה

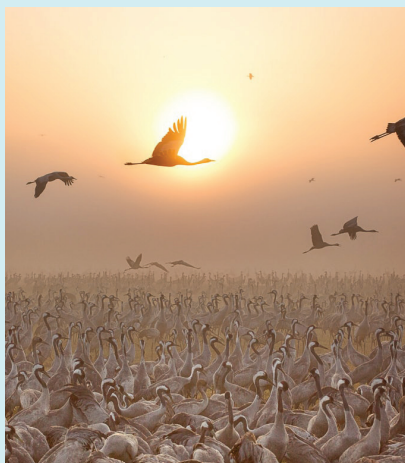
נדידת עופות

נדידת עופות היא תופעה אורניתולוגית, המתרחשת בעיקר בעונות המעבר, כאשר מיני עופות רבים נודדים, עם התקרב החורף, מאתרי הקינון שלהם למעונות-חורף באזורים חמים יותר, ושבים, עם התקרב הקיץ, לאתרי הקינון שלהם. העופות נודדים בין אירופה ואפריקה, בין אמריקה הצפונית ואמריקה הדרומית ואף בין הקטבים. הקוטב הצפוני לקוטב הדרומי.

עופות רבים נודדים למרחקים ארוכים במסלולי נדידה קבועים. תבניות הנדידה הנפוצות הן מדרום לצפון בתקופת האביב הצפוני כדי ליהנות מהקיץ הצפוני החמים, ונדידה דרומה בעונת הסתיו הצפוני כדי ליהנות מהקיץ החמים שבחצי הכדור הדרומי.

הרווח העיקרי בנדידה הוא חיסכון באנרגיה. הימים הארוכים יותר של הקיץ מאפשרים לעופות מקננים לתת טיפול טוב יותר והזנה טובה יותר לגוזליהם. השעות הרבות יותר של אור יום מאפשרות לציפורים הפעילות במשך היום (בניגוד לציפורי הלילה) להשיג תכולה גדולה יותר, בהשוואה למיני עופות שאינם נודדים ושוהים במרבית ימי השנה באזור אחד, בדרך כלל עופות באזורים הטרופיים. כשמתקצרים הימים בעונת הסתיו, שבים העופות לאזורים חמים יותר שבהם אספקת המזון יציבה, בדרך כלל, במשך השנה, ואינה תלויה בחילופי העונות.

גם בארץ ישראל ניתן לחזות בפלא המדהים של נדידת ציפורים כמו למשל באגמון החולה, שם יש לציפורים מזון זמין יותר עד לנדידה הבאה שלהם.

אגמון החולה בעונת נדידת העגורים

שקנאים באגמון החולה

חידת השבוע

היכן מצאנו ליל שבת בפרשה?

אֵלֶּיךָ יָשׁוּב׃
וְלֹא יִשְׁאַלְךָ מִלְּמָוֶת׃

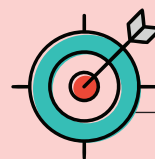

בדיחת השבוע

נכה חוזר מאיזה באבא, שנתן לו קמיע שיצליח לקום על רגליו פותח את הקמיע רואה כתוב

"נסראלה"

חוזר לבאבא אומר לו מה זה? עונה לו הבאבא אם הבן אדם הזה הצליח באזעקה אחת להקים את הצפון אז מה זה בשבילו להקים בן אדם אחד!!

השעשועון

השלימו את טבלת המספרים

17	-		=	12
+		-		+
	+		=	
=		=		=
25	-		=	23

מה בתמונה?

אנדרטה לזכר חללי מלחמת ששת הימים

חזרה לשגרה פרק כ'

חינוך באהבה | הרב יצחק אבוחצירא

בשלושת השבועות הקודמים, התחלנו לעבוד ביחד על "חוק השינה", מכמה סיבות: ראשית, הזמן מחייב חוק זה. אנו נמצאים עכשיו בתחילת הקיץ, זמן בו מחשך מאוחר. בתקופה זו, המנגנון הביולוגי של הילד עלול להקשות עלינו להרדים אותו בשבע בערב, שהרי בשעה זו עוד לא התחיל הלילה. התחלנו זמן קצר, סיבה נוספת, בגלל שתנך כדי העבודה על חוק השינה, נעבוד במקביל על דברים נוספים, כמו: הרגלת הבית לסדר יום, חינוך לקביעות, חינוך לאחריות, לימוד התארגנות בזמן סביר, קביעת זמן לכל מטרה. תוך כדי המאמרים, נרענן את שלבי העבודה עם חוקים, נעלה לדיון את החשיבות של "חוק השינה", נלמד כיצד מציגים לילדים את החוק בבית, נחפש מהם הסיבות לכישלון החוק, או מה יקשה על הילדים ליישם את החוק, מה יהיה הדרך שלנו לעזור להם ועוד.

השלב הראשון:

השלב הראשון בעבודה עם חוקים, הוא: "הערכת מצב". עלינו לנתח ביחד (שני ההורים) את המצב. כיצד נעריך את המצב?! פשוט נצפה מהצד במצב השינה והקימה של הילדים בבית ונעלה את הממצאים על הכתב (ווכרים זה היה ש"ב). המצב היום הוא: 1. רוב ככל הילדים, אינם ישנים בזמן קבוע. 2. גם כאשר רובם כבר נרדמים, זמן זה הוא מאוחר. 3. תנועה מוזמן השינה המאוחרת הם מתקשים לקום בבוקר בזמן. 4. קימה בשעה מאוחרת גוררת בעקבותיה בעיות בהתארגנות בבוקר, בסדר ובניקיון. 5. קימה בשעה מאוחרת גוררת איחורים לביה"ס.

השלב השני:

בשלב השני: נחשוב, מה הצורך שלנו

בית הפוך-שןרית וערבית". מילא לשחרית צריך להשכים, אך לערבית מה יש להשכים?! ענה להם הרב: הכוונה היא, "השכמת ביהמ"ד שחרית- על ידי ערבית". כי אדם שלא משכים (מזדרר) להתפלל ערבית, ישן על פי רוב מאוחר וכך לא יוכל להשכים גם לשחרית".

לא יאחר מ- 8:00 בערב.

הורים יקרים! פשוט וברור שכדי להתעורר בבוקר צריך גם לישון בזמן סביר. ילדים בגילאי 5-10 אמורים לישון 11 שעות בלילה, כדי שיוכלו לקום בבוקר בקלות ויהיו מרוכזים בלימודים. ילדים שישנים בשעה מאוחרת מגיעים עייפים ומותשים לבית הספר ופשוט שכל היום שלהם הולך בעצלתיים. ילד שישן מאוחר הוא ילד שח"ו יתקשה להצליח בלימודים, הוא עייף ומתוסכל ולא תמיד מבין למה. מאחר ואנו רוצים לילדים מוצלחים, חובה עלינו לגרום שהבית שלנו לא יהיה מקום שבו הילד יתקשה להצליח. אדרכה נחזק ונעזור לילד להצליח, ע"י הסרת המונע להצלחה. בקיצור, כדי שהילד שלנו יוכל לקום ב-7 בבוקר, הוא צריך לישון לא יאחר מ- 8:00 בערב.

העבודה השבועית

השבוע אנו נמצאים בשלב השני של יישום חוקים. ועלינו לחשוב מתוך יישוב הדעת: מה הצורך שלנו בקיום החוק, מה אנו רוצים להשיג ועד כמה הבעיות הללו מפריעות לנו ולילדנו?! הזכרנו בשבוע שעבר את נושא האיחורים לביה"ס, אך לא מספיק לדעת את הדברים, צריך שזה יגיע אצלנו לרמות כאלו, שיניעו אותנו לפעולות. כאשר יהיה ברור לנו שאנו "הולכים עד הסוף" דהיינו שהבעיות עם זמני הקימה והשינה מציקות ומפריעות לנו וילדנו ברמה שאנו לא מוכנים לעבור עליהם לסדר היום, רק אז אנו מוכנים לעבודה עם השלבים הבאים. כי כל זמן שהבעיה אינה "כואבת לנו" אנו אמנם נתחיל לעבוד, אך בקושי הראשון-ניסוג. ולכן, עלינו להמשיך ולברר את חשיבות שמירת הזמנים ואת התועלת לנו ולילדנו בהצלחת העבודה על זמני השינה/קימה.

צריכים תוכנית מסודרת?

אז בואו ביחד בע"ה נצא לדרך, זו דרך משותפת, דרך החינוך. אתם מרגישים שאתם זקוקים למענה מקצועי יותר, מענה מודרך, חייגו אלי ונתאם: 0548434435 או כתבו ל: a0548434435@gmail.com

אני והילד שלי-

טיפ אקטואלי

קשר בין הורים לילדים הוא דבר הכרחי.

01

כאשר יש קשר טוב של אמון בין הילדים להורים אז הילדים מספרים להורים את מה שעובר עליהם וכך יש אפשרות להדריך את הילדים ולהציל אותם מפגמים ובעיות.

הדרך של תוכחה היא לא חינוך, חינוך זה לתת לילד רצונות לעודד אותו לדחוף אותו לכיוון הנכון עם רצון.

02

התוכחה הטובה ביותר שאתה יכול להעניק לילד שלך היא דוגמה אישית.

שלום בית בין האב והאם זו הדוגמה האישית, הראשונה והכי חזקה לחינוכו הטוב של הילד.

03

בבית שיש כבוד הדדי ועזרה בין הבעל לאישה, נפש הילד בריאה.

(הטיפים מתוך

הרב יצחק אבוחצירא

יועץ מאבחן ומטפל ליועץ טלפוני ללא תשלום 054-8434435 בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב

שמירה רוחנית וגשמית לילד שלך
פדיון נפש
ע"י הרב שלום ארוש שליט"א

הילדים שלנו מעל הכל! 5308000-2

